

Sygn. akt VIII U 1676/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy L. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 22 lipca 2014 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 18 lipca 2014r.,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na rzecz ubezpieczonego L. W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Transkrypcja uzasadnienia wygłoszonego

w dniu 31 października 2014 r. w sprawie VIII U 1676/14

w zakresie znaczników czasowych 01:01:32 – 01:13:25

(x_ (...)_VIII_U_ (...)_14_54_ (...)_ (...)_ (...)_ (...)_X.mp4)

******* początek tekstu**

[Przewodniczący 00:00:00.869]

M,m. Decyzją z 22-go lipca 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu L. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że ubezpieczony nie udokumentował piętnastu lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 31-go grudnia 1998 roku. W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany

zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu podnosił, że w okresie od 1-go lipca 1976 roku do 14-go września 1992 roku wykonywał pracę w warunkach szczególnych. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł

o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał,

że ubezpieczony wykazał 6 lat 3 miesiące i 15 dni okresów pracy w warunkach szczególnych od 16-go września 1992 roku do 31-go grudnia 1998 roku. Nie zaliczył ZUS do pracy w warunkach szczególnych spornego okresu z uwagi na brak świadectwa pracy

w warunkach szczególnych. Sąd ustalił następujący stan faktyczny: L. W. urodził się 18-go lipca 1954 roku. Ubezpieczony nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, wniosek o emeryturę złożył 30-go czerwca 2014 roku. Na dzień 31-go grudnia 1998 roku ubezpieczony legitymował się stażem ponad dwudziestu pięciu lat okresów składkowych i nieskładkowych i jest to okoliczność niesporna. Ubezpieczony

w okresie od 27-go lutego 1976 roku do 14-go września 1992 roku był zatrudniony

w Przedsiębiorstwie (...). W aktach organu rentowego brak świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, albowiem takiego świadectwa pracodawca nie wydał ubezpieczonemu. W aktach osobowych znajdują się następujące dokumenty istotne dla sprawy: świadectwo pracy,

z którego wynika, że wykonywał prace ślusarza - mechanika i mechanika kierowcy karta 1 akt osobowych, skierowanie do pracy na stanowisko wolne mechanika karta 2 akt osobowych, wniosek o przeszerogowanie z 29-go czerwca 1983 roku, z którego wynika,

że zajmował stanowisko mechanik - kierowca z uzasadnieniem, że kierowca - mechanik uczestniczy w usuwaniu awarii sprzętu ciężkiego karta 10 akt osobowych, umowa o pracę zatrudniająca ubezpieczonego na stanowisku mechanika - ślusarza karta 11 akt osobowych, badania nowo wstępującego pracownika z powierzeniem mu stanowiska mechanika samochodowego - kierowcy karta 14 akt osobowych. W kartach do nagrody jubileuszowej wskazano, że ubezpieczony zajmuje stanowisko ślusarza - mechanika, znajduje się w aktach osobowych także karta obiegowa, gdzie wskazano jego stanowisko mechanik - kierowca jest to karta z 9-go września 1992 roku karta 28 akt osobowych.

Z dniem 1-go marca 1980 roku przyznano ubezpieczonemu dodatek pogotowia technicznego, co wynika z karty 33 akt osobowych. W aktach osobowych znajduje się także zaświadczenie o badaniach dla kierowców zawodowych B,C,D,E z 19-go listopada 1987 roku jest to karta 36 akt osobowych. Wniosek o przeszerogowania z 14-go kwietnia 1978 roku z zaznaczeniem, że ubezpieczony zajmuje stanowisko mechanika samochodowego i stwierdzeniem, że jest kierowcą pogotowia technicznego karta 41 akt osobowych. Zaświadczenie numer (...) z 7-go lipca 1984 roku, że ubezpieczony odbył kurs kierowcy przeznaczonego do przewozu, przewozu materiałów niebezpiecznych karta 60 akt osobowych. Od 1-go marca 1986 roku powierzono ubezpieczonemu dodatkowe czynności polegające na sprzątaniu, myciu i reperi, reperacji wyposażenia prowadzonego autobusu karta 62 akt osobowych. Opis incydentu do postępowania dyscyplinarnego

z 12-go września 1990 roku, z którego wynika, że ubezpieczony był delegowany do pracy jako kierowca podnośnika montażowego na podwoziu STARA karta 47 akt osobowych.

Z akt organu rentowego wynikają także powyższe okoliczności. Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków Z. S., Z. W. (1), Z. W. (2) oraz na podstawie przesłuchania stron, że praca ubezpieczonego polegała początkowo na wykonywaniu czynności mechanika samochodowego następnie powierzono mu do wykonywania swoich zadań prowadzenie pogotowia technicznego. Także ubezpieczony prowadził autobus o liczbie miejsc powyżej piętnastu, prowadził także cysternę i inne samochody o dopuszczalnym ciężarze powyżej trzech, trzech i pół tony w szczególności zwyżki montażowe, które były na podwoziu STARA. W zakresie obowiązków ubezpieczonego było przed rozpoczęciem zmiany dowożenie pracowników do pracy na zmianę poranną, co zajmowało ubezpieczonemu dwie godziny. Następnie po zakończeniu zmiany o godzinie 15-tej ponownie rozwoził pracowników, co zajmowało mu kolejne dwie godziny. W godzinach od siódmej do piętnastej wykonywał czynności kierowcy, prowadził samochody jak wyżej opisano, pogotowia technicznego, cysterny, oraz podnośnika montażowego na podwoziu STARA. Jako kierowca pogotowia technicznego dowoził pracowników technicznych do usuwania awarii na poszczególne budowy, którym uległy maszyny ciężkie, a także zdarzyło się, zdarzało się, że pomagał

w usuwaniu zaistniałych awarii. Jako kierowca autobusu ubezpieczony także w zakresie swoich obowiązków miał dbanie o autobus polegające na sprzątaniu, myciu, y, reperacji drobnego wyposażenia prowadzonego autobusu. Praca

ubezpieczonego była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. I powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych wyżej dowodów. Sąd w całości oparł się na dowodach zgromadzonych w aktach organu rentowego, oparł się także Sąd na zeznaniach świadków i przesłuchaniu stron. Dowody te tworzyły całość w szczególności należy zaznaczyć, że analizowane łącznie z dokumentacją znajdującą się w aktach osobowych wykazują ponad wszelką wątpliwość, że ubezpieczony wykonywał pracę początkowo mechanika a następnie y, kierowcy. Ponieważ brak, ponieważ brak w aktach osobowych dokładnej informacji, w jakiej dacie ubezpieczony otrzymał do prowadzenia pojazd techniczny, Sąd przyjął, że nastąpiło to przynajmniej od dnia 14-go kwietnia 1978 roku, albowiem wtedy w aktach, w tej dacie znajduje się wnioski o przeszerogowanie i stwierdzenie, że jest ubezpieczony kierowcą pogotowia technicznego, czyli przynajmniej od tej daty wykonywał pracę kierowcy pogotowia technicznego. Sąd zważył, co następuje: odwołanie było zasadne, zgodnie z artykułem 184 ustęp 1 i 2 w związku z artykułem 32 ustęp 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dziennik Ustaw z 2004 roku numer 39 pozycja 353 ze zmianami prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po trzydziestym pierwszym grudnia 1948 roku, który ukończył 60 lat, udokumentował do dnia 31-go grudnia 1998 roku 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych w tym, co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A, nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego, albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. I w niniejszej sprawie spornym było czy ubezpieczony przepracował co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach. Stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7-go lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Dziennik Ustaw z 1983 roku numer 8 pozycja 43 ze zmianami w wykazie A działu (...) pozycja 2 wymienione są prace kierowców samochodów o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej trzech i pół tony i autobusów o liczbie miejsc powyżej piętnastu. I postępowanie dowodowe z całą pewnością wykazało, że w okresie od 14-go kwietnia 1978 roku do 14-go września 1992 roku ubezpieczony wykonywał taką pracę. Wskazać należy na aktualne orzecznictwo, z którego wynika, że nie można z aptekarską dokładnością mierzyć pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, więc w ocenie Sądu pomimo tego, że ubezpieczony wykonywał drobne naprawy, jako kierowca pojazdu technicznego, kiedy jechał z pracownikami technicznymi na miejsce awarii, nie wyklucza to uznania, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu o ciężarze całkowitym powyżej trzech i pół tony i kierowcy autobusu o liczbie miejsc powyżej piętnastu. Także dbanie o autobus nie wyklucza możliwości uznania, że ta praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W ocenie Sądu niedopuszczalne jest, aby działało na niekorzyść ubezpieczonego to, że zamiast zawieść grupę remontową na miejsce, stać i patrzeć aż pracownicy remontowi zakończą swoją pracę, ubezpieczony pomagał w wykonywaniu przez nich pracy celem jej szybszego wykonania w związku z powyższym nie można uznać, że nie była to praca wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, y, co jeszcze jest istotne tutaj. Postępowanie dowodowe wykazało, że praca kierowcy autobusu była wykonywana w zasadzie przed rozpoczęciem zmiany, oraz po zakończeniu zmiany, było to 4 godziny dziennie. W związku z powyższym z całą pewnością przez 8 godzin dziennie praca kierowcy była wykonywana, czyli warunki ustawowe zostały spełnione. W związku z powyższym nie budzi wątpliwości, że ubezpieczony legitymuje się okresem ponad piętnastu lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 31-go grudnia 1998 roku łącznie z okresem uwzględnionym przez organ rentowy. Spełnienie pozostałych warunków nie było sporne. Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję odmawiającą prawa do emerytury i przyznał ubezpieczonemu emeryturę od daty ukończenia sześćdziesiątego roku życia. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie artykułu 98 kpc biorąc pod uwagę odpowiedzialność za wynik sporu.

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 20 listopada 2014 r.